

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714897499
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5714897499.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného Q. Z. podané proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. OT/64/2014 z 29.7.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. Z. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Martin bol obžalovaný Q. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a), j), § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že od začiatku prípravného konania tvrdil, že rodine R. sa s nožom v ruke nevyhrážal a že skutok kladený mu za vinu nespáchal. V tej dobe sedel spolu s Q. na schodoch a popíjali víno. S poškodenými sa dostal do kontaktu preto, lebo chcel, aby si B. R. od neho odniesla tri vrecia svojich osobných vecí, ktoré mala u neho od doby, keď u neho bývala. Pripustil, že manželovi B. R. povedal vulgárne slová. Poprel však, že by sa jemu a jeho synovi vyhrážal zabitím a že by mal v tej dobe v ruke nôž. Po konflikte s R. sedel s Q. na schodoch vo vzdialenosti sto až dvesto metrov od R.. Po príchode policajtov títo ho prehľadali, ako aj okolie kde sedel, pričom žiadny nôž u neho ani v okolí nenašli. Poukázal na to, že výpoveď svedka Q. je nevierohodná, pretože je nepresvedčivá a rozporná. Má za to, že jednoznačný dôkaz o existencii noža nie je, a preto mal súd prvého stupňa rozhodnúť v jeho prospech pri hodnotení dôkazov. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a jeho podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne zistil skutkový stav tak, ako ho uviedol v napadnutom rozsudku. V odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom. Taktiež pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného riadne a zodpovedajúco odôvodnil vo svojom rozsudku, preto v podrobnostiach krajský súd odkazuje na toto odôvodnenie.

Dôvody odvolania obžalovaného uvedené v písomnom odvolaní sú zhodné s obhajobou obžalovaného z prípravného konania a najmä z hlavného pojednávania. Okresný súd sa s touto obhajobou obžalovaného starostlivo zaoberal a správne dospel k záveru, že je účelová v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Z výpovedí svedkov F. R., G. R., B. R. a R. Q. vyplýva, že obžalovaný Q. Z. dňa 11.6.2014 v Martine na Ul. J. Petrikoviča pred vchodom panelového domu č. 12, po tom ako vulgárne nadával poškodenému F. R., vytiahol na neho nôž s dĺžkou čepele asi 15 cm, opakovane povedal F. R. a jeho synovi G. R., že ich podreže a podreže aj manželku F. R. B. R.. Aj napriek tomu, že pri príchode polície obžalovaný u seba predmetný nôž nemal, skutočnosť, že sa vyhrážal poškodeným s nožom v ruke je potvrdzovaná nielen výpoveďami poškodených, ale aj priateľa obžalovaného R. Q.. Tento spočiatku popieral, že by mal obžalovaný nôž v rukách, pričom uviedol, že nechce „bonzovať“ na kamaráta. Neskôr však na hlavnom pojednávaní pripustil, že videl nôž v ruke obžalovaného.

Na podklade vyššie uvedených skutočností krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok, tak ako bol ustálený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku, sa stal a že tento spáchal obžalovaný Q. Z.. Tento skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. v spojení s ustanovením § 138 písm. a), j) a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a dospel k záveru, že trest tak, ako bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, je v súlade so zákonom.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Pri ukladaní trestu okresný súd správne vychádzal najmä z ustanovenia § 34 Tr. zák. Vyhodnotil osobu obžalovaného, možnosť jeho nápravy a prihliadol k pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Okresný súd správne konštatoval, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, keďže trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 0T/61/2014, právoplatným 4.6.2014, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom výkon tohto trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Skúšobná doba u obžalovaného začala plynúť 5.6.2014. Dňa 23.3.2011 obžalovaný vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/182/2001 z 13.7.2004. Okresný súd preto obžalovanému správne uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienenčne, pričom výkon tohto trestu mu nariadil v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.